І чужому научайтесь, Свого не цурайтесь... Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303 434-0237 434-0807 УНСоюзу: 435-8740 — Тел. з Ню Йорку: — BArcly 7-4125 УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 212. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 16-го ЛИСТОПАДА 1972 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, NOVEMBER 16, 1972 No. 212. VOL. LXXIX.

КОРОТКІ ВІСТКИ

Середа, 15 листопада 1972

ЗСА ЗГОЛОСИЛИ в Об'єднаних Націях, на їхній Правничій Комісії, знову вимогу, щоби Об'єднані Нації зайнялися проблемою міжнародного терору. Репрезентант Таплі Беннет натаврував практику Об'єднаних Націй, які спеціялізуються в пустословній реториці, нехтуючи безпекою людей у різних країнах світу. Арабські делегати старалися не допустити, щоб ту справу взагалі взяти на чергу дня, а коли в цій справі програли, то вимагали спершу дебатувати про причини терору. Названий американський представник заявив, що така вимога подобає на відмову від лікування пістряка, поки ми не дізнаємося, що його спричинює.

НОВОВИБРАНИЙ ГУБЕРНАТОР ПОРТО РІКО, де вибори відбулися також 7-го листопада, Рафаель Колон тісно пов'язаний з американськими демократами. Він буде провадити політику широкої автономії для Порто Ріко, але в коммонвелті — у зв'язку із ЗСА.

У ЛЕНАРДТАВНІ, МЕРИЛЕНД, ВІДБУВСЯ судовий процес, на якому вирішували, чи пресовий репортер має право записувати на „тейпрекордері" промови під час прилюдних зборів. Суд визнав таке право за журналістами.

В ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ ЙДЕ завзята передвиборча кампанія, при чому обидва лідери, канцлер Віллі Брандт, голова Соціял - демократичної партії, і Райнер Барзель, голова Християнсько - демократичної партії, виступають в радіо - телевізійних передачах. Віллі Брандт більш агресивний, Райнер Барзель спокійніший та „елегантніший". Закордонні кореспонденти в Німеччині твердять, що більші шанси вигри у виборах мають соціял-демократи, головно завдяки поправі відносин із Східною Німеччиною, внаслідку чого постали кращі зв'язки між людьми з обох сторін кордону

ЯПОНСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ СХВАЛИВ безпосередньо перед розв'язанням його та розписанням нових виборів на 10 грудня ц. р., новий бюджет у висоті 3,800.000.000 дол. та окремий закон, який уповноважує уряд збільшити імпорт і тим самим дещо обмежити експорт японських товарів, що спричинює головно в Америці торговельний дефіцит. У 491-членному японському парляменті кервівна Ліберально - демократична партія прем'єра Какуї Танака мала 297 послів, отже абсолютну більшість.

90 ДЕРЖАВ ПОГОДИЛИСЬ на своїй 14-тижневій конференції у Лондоні, щоб не скидати до морів та океанів радіоактивного й трійливого матеріялу та інших докладно специфікованих відпадків, які вбивають рибу й занечищують води із загрозою для всіх живучих створінь. Текст договору мусить ще бути ратифікований окремими державами. На тій конференції були репрезентовані всі морські держави світу.

НОВУ ТРАГЕДІЮ ПЕРЕЖИВАЮТЬ мешканці Ляосу у сумежній з Таї (Сіямом) смузі: коли північно-в'єтнамські війська почали обстрілювати їх оселі, вони панічно втікали до Таї, але таїтські власті закрили кордон і нікого до своєї країни не впускали.

ДО НЕПАЛЮ В ГІМАЛЯЙСЬКИХ ГОРАХ ПРИБУЛА нова британська експедиція альпіністів під проводом Кріса Боннінгтона. 11-членна дружина буде намагатися здобути високий на 29.028 стіп найвищий в світі гори Евересту з південно - західної сторони. Експедиція влаштувала перший етапний табір на своєму довгому і небезпечному шляху до наміченої цілі.

У ТОКІЮ ВІДБУВАЄТЬСЯ конференція 22-ох азійських держав, на якій ствердили, що в році 2.000 населення Азії, мабуть, перевищить теперішній стан населення всього світу — три і пів більйона людей. Природний зріст населення найпекучіша проблема Азії.

СОВЄТСЬКИЙ МІНІСТЕР ХЛІБОРОБСТВА ВЛАДИМІР МАЦКЕВИЧ ПРИЗНАВ, що в СССР „існують деякі труднощі" з прокормлюванням худоби і що в деякі райони треба довозити корм з віддалі 1.000 миль. Зате він потішив громадян СССР, що в їхньому харчуванні прийде поправа, бо до основних харчів хліба й картоплі прибудуть ще такі люксуси, як м'ясо й молочні продукти.

УКРАЇНСЬКІ СТУДІЇ В ГАРВАРДІ

На встановлення трьох катедр потрібно	$1,800,000.00
Останньо вплинуло	$ 6,830.00
Разом досі вплинуло	$1,357,053.09
ДО КІНЦЯ РОКУ ЩЕ ТРЕБА ЗІБРАТИ	$ 442,946.91

А. Я. — Ню Йорк, Н. Й.	$1 000.00
Петро Рогатинський — Детройт, Міч.	800.00
Лев і Оксана Щур — Ню Йорк, Н. Й.	750.00
Іван і Марія Стецюк — Ню Йорк, Н. Й.	500.00
Володимир і Віра Сушків — Ню Йорк, Н. Й.	500.00
д-р Роман Осінчук — Ню Йорк, Н. Й.	250.00
Микола Аврамчук — Ню Йорк, Н. Й.	200.00

По сто долярів зложили:

Оксана Байко — Асторія, Н. Й., Осип Біловус — Дітройт, Юрій Василенко — Дітройт, Вестгейт Ріел Естейт — Дітройт, Володимир Ворик — Дітройт, Осип Ворик — Дітройт, Богдан Гаврилюк — Ню Йорк, Н. Й., д-р Орест Городиський — Дітройт, Теодор Дзюбановський — Дітройт, Володимир Задорецький — Акогік, Меріленд, д-р Мирон Зарицький — Бруклин, Н. Й., Борис Жура — Дітройт, Володимир Кушнір — Дітройт, Сергій Лазуренко — Дітройт, Ольга Міхаляк — Ню Йорк, Н. Й., Павло Оначук — Дітройт, М. і С. Подольські — Ню Йорк, Н. Й., Іван Сливка — Дітройт, д-р Іван Смаль — Дітройт, Анатоль Тимчик — Дітройт.

Пожертви на Центр Українських Студій в Гарварді можна відтягати від оподаткування.

Чеки виставляти на Ukrainian Studies Fund та пересилати на адресу: Harvard University, Room 208, 1737 Cambridge Street, Cambridge, Mass. 02138.

Совєтський Союз добивається довгоречинцевих кредитів у ЗСА

Москва. — Тут опубліковано спільний совєтсько-американський комунікат про торговельні взаємини між СССР та ЗСА. В комунікаті, який появився після закінчення чотириденних розмов між Джеймсом Дж. Нідгемом, керівником уряду нюйоркської біржі, та М. Н. Шведніковим, президентом совєтського банку і Ю. А. Івановим, президентом Банку закордонної торгівлі, стверджується, що у висліді розмов „створено конкретну основу для дальших дискусій" на тему совєтсько - американських торговельних взаємин. Одночасно там же інформується, що на початку наступного року до Ню Йорку прибуде совєтська делегація, яка переговорюватиме в справі кредитів для американсько - совєтської торгівлі. У повідомленні ТАСС про перебування і переговори Джеймса Нідгема подано також згадку про те, що совєтський уряд дозволив американським продуцентові кукурудзи Росвелові Гарстові на перепровадження в СССР експериментів з гибридом кукурудзи та гороху. Як відомо, у свій час Гарст гостив в себе Нікіту Хрущова в час його побуту у ЗСА. На думку західних економістів, СССР потребує значних фінансових засобів для своїх капітальних інвестицій, а не хоче збільшувати для цього продажу золота. В плані Москви є домовитися щодо творення спільних американсько-совєтських компаній, які б були зареєстровані на американській біржі, щоб у той спосіб дістати капітал для фінансування своїх індустріяльних проєктів. За даними одного американського підприємця, який відвідував СССР незалежно від Нідгема, совєтські чинники дискутували з ним справу випуску бондів, які б продавалися на терені ЗСА. За неофіційними даними, Джеймс Нідгем мав обговорювати сплату бондів, які випустив був ще царський російський режим, бо виплати яких уряд СССР досі відмовлявся. Про те, яку вагу совєтські чинники надають питанню трговельних взаємин з ЗСА засвідчує той факт, що Р. Гарста гостів член Політбюра і перший заступник совєтського прем'єра Д. Полянський. Має свою вимову і те, що совєтський уряд затвердив аплікацію Чейз Мангеттен Банку відкрити власне банкове представництво в Москві.

Хуан Перон в дорозі до Арґентини

Рим. — Після 17 років перебування на еміграції в Еспанії, у Мадриді, до Арґентини повертається її колишній президент і провідник перонїстського руху Хуан Д. Перон, із своєю третьою дружиною Ізабеллою та з кількома прибічниками. Він прилетів з Мадриду до Риму винайнятим французьким літаком, а далі до Буенос Айресу летітиме винайнятим за 50.000 долярів джетом „ДС-8", і має прибути в Арґентину ції п'ятниці 17 листопада. Як інформують, Хуан Перон, не звважаючи на свої 77 років, тримається дуже добре. Труна з забальзамованим тілом другої дружини, Еви Перон, залишилась покищо у Еспанії. Перон уже мав розмову з прем'єром Італії Джуліо Андреотті, є поголоски, що його прийме на авдієнції Папа Павло VI. Хуан Перон був екскомунікований, але в Еспанії він відновив зв'язки з Римо-католицькою Церквою і цю екскомунікацію відкликали. Він заявив, що перонїстський рух „ніколи не був проти Церкви", про що повідомила газета „Фамілія Крістіяна" в Римі, підтримувана Ватиканом. Щодо сучасного становища в Арґентині, якою керує військовий уряд і де все більше зростає дороговизна, інфляція гроша тощо, то Хуан Перон заявив, що він їде на батьківщину „з миром", але що „там всього можна очікувати, аж до громадянської війни". Тим часом, головні сили морської фльоти Арґентини скупчуються поблизу Буенос Айресу. Як повідомило командування, війська підтягують до столиці для того, щоб унеможливити масові мітинги та загарантувати безпеку людей і майна. Арґентинський уряд побоюється заворушень у зв'язку з поверненням колишнього президента Арґентини, дуже популярного і нині серед широких мас народу, особливо робітництва.

УКРАЇНСЬКЕ БОФФАЛО

Репортаж Л. Полтави

(3)

Незвичайний, молодий Листопад

„Свобода" з 27-го жовтня 1972 р. повідомляла, що „Молодь Боффала відзначить Листопадові Роковини".

Так воно й було: за виключенням запрошеного доповідача, всю програму згори до низу виконали діти й молоді! Молодь цвіла на прикрашеній великою гарною емблемою із стилізованим зображенням мурів Львова та золотим левом під короною короля Данила, пучком калини, мазепинкою і рушником сцені в переповненій залі „Дніпра" (понад 500 осіб мали крісла, біля сотні людей стояли). Але заки відчинялась заслона сцени — набігались, находились і набідились організатори імпрези: голова Відділу УККА, студентка Марта Гаврилюк, її батько мгр Іван Гаврилюк, який привозив реквізит, у тому й намальовану вдома п-но Мартою емблему, інші пластові й сумівські діячі, студенти. До речі, вся родина п-ва Гаврилюків брала активну участь у тому святі: п-і Стефа шила народну ношу, здібні донечки-пластунки Уляна й Діяна „зазубрювали" тексти декламацій, про батька родини й всюдисущу активну Марту вже згадувала, а на святі була й їхня бабуся.

Гарно, культурно пройшло Листопадове свято і вшанування пам'яті великого Митрополита Андрея Шептицького. Всі присутні одержали скромну, добре, ділово складену програму. Змін не було. Ніхто не заповідав наступних точок. Як добре заведений, вивірений годинник — проминули ті півтори українські, хвилюючі години у залі „Дніпра" — хоч за 4 000 миль від Дніпра, але з ним, із Києвом і Львовом у серцях вірних їхніх дітей.

Після відкриття свята Марусю Гаврилюк — представники молодечих організацій УСТ, СУМА, ТУСМ і ПЛАСТ-у внесли український національний прапор: Марта Перейма, Микола Добрянкевич, Нестор Процик мол., Андріян Цьолко. Всі в українській ноші, втілення здоров'я, краси і сили, заохеанська молода Україна! Юрко Круца, студент із ТУСМ, прочитав Відозву Укр. Національної Ради у Львові в 1918 році, а вся заля співала „Ще не вмерла" — Співали сині квітки Визвольних Змагань, співали, як уміли, діти другого й третього поколінь, співала молодь, громада, співали навіть малесенькі у вишиваних сорочечках — хтось їх уже навчив, що Україна не вмерла і не умре — зав-

(Закінчення на стор. 4-ій)

У підготові нова зустріч Кіссінджера з в'єтнамськими комуністами

Вашингтон. — У столицях всіх трьох держав, безпосередньо заангажованих у В'єтнамській війні, — у Сайгоні, Ганої і Вашингтоні, — йдуть приготування до нової зустрічі асистента президента Ніксона для справ крайової безпеки, Генрі Кіссінджера, з авторитетним представником Північного В'єтнаму Ле Дуком То. Цей останній виїхав уже два дні тому з Ганою, зупинився у Пекіні і мав там довгу розмову з прем'єром Комуністичного Китаю Чжу Ень-ласм. Він зупиниться теж у Москві, де матиме напевне нараду з совєтськими проводирями. Г. Кісінджер мав нову нараду з президентом Ніксоном, крім того нараджувався з своїми двома найближчими співробітниками у справі В'єтнаму генералом Александром Гейґом та фахівцем далекосхідніх справ у Державному департаменті, Вілліямом Сулліваном. З столиці Південного В'єтнаму Сайгону вийшла теж до Парижу голова делегації Південного В'єтнаму на Паризькій конференції про В'єтнам Фам Данг Лям, як також південно-в'єтнамський амбасадор у Вашингтоні, Тран Кім Хуонг: вони обидва брали участь у нарадах, що їх Генрі Кіссінджер переводив у минулому місяці з південно-в'єтнамським президентом Нгуєном Ван Тієм, коли-то Тієм рішуче спротивився прийняти текст договору про воєнне перемир'я, як його склали Кіссінджер і Ле Дук То. Невідомо, з якими пропозиціями вертається То до Парижу і чи він погодиться на будь-які зміни у тому тексті. Але Південний В'єтнам наполягає на докладніше спрецизування найповажніші справи — дальшого перебування війська Північного В'єтнаму на півдні, — справи здемілітаризованої смуги, — сумніву щодо компетенцій коаліційної „Ради національного замирення", щоб це не був коаліційний уряд, — та уточнення питання про міжнародну контролю над перемир'ям. Не відомо, як довго триватиме нова серія нарад Кіссінджера з Ле Дуком То. Але американські кола висловлюють оптимізм.

Об'єднані Нації далі дискутують справу тероризму

Об'єднані Нації, Ню Йорк. — На форумі Генеральної асамблеї ОН продовжується дискусія в справі міжнародного тероризму і в справі заходів в його поборюванні. Як відомо, уряди різних держав, в тому також уряд ЗСА, висловилися за гостріі протизаходи в боротьбі з тероризмом, а зокрема із захоплюванням літаків терористами. Як виявляється, уряди Єгипту, Лівії та Альжиру, а остільки й Куби, заявилися проти таких заходів, вказуючи на те, що ці заходи спричинять тільки „імперіялізмові" ЗСА. Єгипет, Лівія, Альжир та Куба належать до групи тих держав, які дають право азилю терористам, в тому повітряним піратам. Виступаючи у вівторок 14 листопада на пленарній сесії ОН, делегат Куби рішуче висловився проти пропонованої резолюції, спрямованої на здушення міжнародного тероризму, мовляв, така резолюція є „абсурдною" так довго, як довго „акцептується право імперіялістів діяти проти Куби".

Наскок арабських терористів на жидівських змагунів у Мюнхені мав політичну ціль

Париж. — Французька преса, покликуючись на ближче неназване дипломатичне джерело, принесла вістку, що наскок групи арабських терористів на ізраїльську олімпійську дружину у Мюнхені 5 вересня мин. року, який скінчився смертю 11-ох членів тієї ізраїльської дружини, 5-ох арабських терористів і одного німецького поліціянта, був насправді провокаційним маневром збоку арабських екстремістів, щоб сторпедувати нібито домовлену тайну зустріч Ізраїлю і Єгипту для започаткування безпосередніх мирових переговорів. Арабські екстремісти дізналися про плян такої зустрічі і рішили не допустити до неї. Хоча ізраїльський уряд офіційно заперечив, наче б існувало якесь договорення з Єгиптом щодо тайної безпосередньої зустрічі, проте газети звертають увагу, що взагалі будь-які поважні мирові переговори про замирення на Близькому Сході мусять переводитись в найбільшому засекреченні, бо інакше їх учасникам погрожували б напевне атентати збоку арабських екстремістичних фанатиків.

Три хори дадуть концерти з творів Олександра Кошиця

Ню Йорк. — У 50-річчя приїзду славної Української Республіканської Капелі під диригуванням світової слави Олександра Кошиця, український хор „Думка" з Ню Йорку під керівництвом Олександра Берника, чоловічий хор „Прометей" із Філядельфії під керівництвом Михайла Длябоги і дівочий хор СУМА „Жайворонки" з Ню Йорку під керівництвом Романа Степаняка дадуть три концерти в різних містах. Перший концерт відбудеться у неділю 19 листопада в Тавн Голл о 6-ій вечора в Ню Йорку, другий 26-го листопада в Ірвінгтон гайскул о 4-ій по полудні в Ірвінгтоні і третій — у Філядельфії 9-го грудня, адреса буде повідомлена згодом. Всюди акомпаньовати Христина Зубрицька. Квитки заздалегідь можна набувати в українських крамницях: „Еко", „Арка", „Сурма" в Ню Йорку, „Дніпро", „Саляманд ер" і „Базар" у Ню арку та в „Орісні" й крамниці п-ва Лукасевичів у Філядельфії.

МУЗИЧНЕ МАТІНЕ В НЮ ЙОРКУ

Цієї неділі, 19-го листопада, в Українському Інституті Америки при 79-ій вулиці і 5-ій евеню в Ню Йорку відбудеться оригінальне музичне матіне, що його влаштовує 72-ий Відділ Союзу Українок Америки. В програмі виступлять молоді адепти інструментального і вокального мистецтва: піяністи Лариса Крупа і Олесь Кузишин, співачка Ляриса Магун і скрипаль Петрі Рівес. На фортепіяні акомпаніювати муть проф. Дарія Каранович і Оксана Борбич. Початок цього концерту заповіджено раніше на год. 4-ту по полудні, але тому, що о год. 6-ій вечора три нередові наші хори влаштовують в Тавн Голл в Ню Йорку концерт творів Олександра Кошиця та щоб уможливити матіне вможливити участь також у тому концерті, початок матіне приспішено на год. 3-тю по полудні.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

ЛМКЛЮБ ВШАНОВУЄ ПАМ'ЯТЬ Б. ЛЕПКОГО

Ню Йорк. — Для відзначення сторіччя з дня народження видатного українського поета і письменника, співця „Золотого Поділля", Богдана Лепкого, Літературно - Мистецький Клюб у Ню Йорку влаштовує в п'ятницю, 17-го листопада, літературний вечір, на якому професор д-р Василь Лев прочитає доповідь п.з. „Автобіографічне в творчості Богдана Лепкого", а маестро Степан Крижанівський відчитає фрагмент з книги споминів Б. Лепкого „Казка мойого життя". Початок — год. 7:30 вечора.

КОНФЕРЕНЦІЯ РЕГІОНАЛЬНИХ ДОСЛІДІВ В НТШ

Ню Йорк. — Рада Представників Регіональних Комітетів і Комісія Регіональних Дослідів і Публікацій НТШ — влаштовують в суботу 18 листопада ц.р. о годині 2:30 по полудні, в залі НТШ, 302 Вест 13 вулиця в Ню Йорку — спільну Конференцію, для обговорення справ регіональних дослідів та публікацій. Конференцію відкриє проф. д-р В. Лев; від Ради Регіональних Комітетів д-р М. Ценко вступне слово. З черги ред. І. Дурбак дасть звідомлення про працю Комісії Регіональних Дослідів та Публікацій НТШ, а представники Регіональних Комітетів подадуть звіти зі своєї діяльности. На закінчення ред. Іван Дурбак та д-р Р. Миколаєвич поінформують про плян видання Ювілейного Регіонального Збірника, що має появитися у сторіччя Наукового Товариства ім. Шевченка.

„ОБЖИНКИ" В ЧИКАГО

Чикаго. — Цієї суботи 18 листопада заходами ГУ Об'єднання Жінок ОЧСУ під керівництвом мгр Уляни Целевич та спільно з іншими організаціями відбудеться в залі Дому СУМА увечорі традиційне відзначування „Обжинок", про що повідомила п-і Ангелина Срібна з Відділу ОЖ ОЧСУ. Із словом про московське нищення українських традицій виступить ред. Л. Полтава, який у неділю матиме також Зустріч із молоддю о 3-ій дня. На вечорі „Обжинок" виступатиме хор та буде цікава мистецька і потім розвагова програма.

ЦІЄЇ СУБОТИ „ЄВШАН" У ВІЛМІНГТОНІ

Як уже інформовано, цієї суботи, 18-го листопада, український мистецький ансамбль молоді „Євшан" дасть свій черговий концерт у Вілмінгтоні, Делевар. Концерт відбудеться в залі Мавнт Плесант Гай Скул при Вашингтон вул. і Марш Ровд та почнеться о год. 8-ій вечора.

Письменник Василь Гайдарівський помер трагічно на 64-му році життя

Філядельфія. — В понеділок 13 листопада ц.р.тут помер трагічно, в невиясненних обставинах, відомий український прозаїк, автор кількох книжок повістей і оповідань Василь Гайдарівський, що його справжнім прізвищем було Гайворонський. Народжений 1908 року в Констянтинівці, на Донеччині, вчився на літературному відділі Мистецько-Технічного Інституту у Москві і потім працював здебільшого робітником — на гуті, у гончарні, у фабриках і копальнях, рибалкою на Каспійському морі. Із першими своїми творами почав виступати з 1927 року у періодичних виданнях Донбасу — в журналі „Забой" і „Літературний Донбас" і в газеті „Молодий шахтар", як також у харківському журналі „Гарт". Був членом літературних об'єднань „Забой" і ВУСПП. Арештований у 1933 році, втік із заслання і переховувався на Кавказі. Під час війни і на еміграції друкував свої твори в різних українських журналах і газетах, також у „Свободі". Окремими книжковими виданнями були видані ще в Україні його повісті „Розминовка" (1932), „Путачівська рудня" (1933) і згодом на еміграції „Ще одно кохання" (1946), „Заячий пастух" (1962) і „Світ такий гарний" (1962), як також збірка оповідань „Мережливі зорі".

сл. п. Василь Гайдарівський

Покійний Василь Гайдарівський був співзасновником Об'єднання Українських Письменників в еміграції „Слово" і провідним членом його правління та головою Комісії для збереження спадщини померлих письменників. Осиротив дружину Софію.

Прощання з тлінними останками Покійного відбудеться в п'ятницю 17 листопада в похоронному заведенні Б. Мурілияки при 53-16 Райзінг Сан Евню у Філядельфії. Похорон передбачений на суботу 18 листопада.

Померли...

ПОМЕР Д-Р М. ШКІЛЬНИК, УЧАСНИК ВИЗВОЛЬНИХ ЗМАГАНЬ

Торонто, Канада. — Д-р Михайло Шкільник, учасник Українських Визвольних Змагань, автор книжки „Україна в боротьбі за державність", член багатьох організацій та видатний діяч, помер тут на 82-ому році життя у вівторок, 14-го листопада, осиротивши дружину, одруженних сина і дочок та внуків і ближчу та дальшу родину. Панахиди будуть відправлені в похоронному заведенні Кардинала в четвер і п'ятницю 16 і 17-го листопада о год. 8-ій вечора, а похорон в суботу, 18-го листопада о год. 9-ій ранку з того ж заведення до церкви св. Василія і на цвинтар.

В НЮАРКУ ПОМЕР СЛ. П. ВІКТОР КАЗДОБА, ВИДАТНИЙ СПОРТОВЕЦЬ

Нюарк. — У вівторок 14-го листопада тут помер на 36-му році життя відомий видатний наш спортовець, член Управи УСТ „Чорноморська Січ", сл. п. Віктор Каздоба, осиротивши дружину, двоє дітей, матір, сестер і братів. Смерть наступила після довгої недуги. Панахида буде відслужена в похоронному заведенні Литвина і Литвина в Ірвінгтоні в четвер, 16 листопада о год. 8-ій вечора, а похорон відбудеться в п'ятницю, 17-го листопада, о год. 9:30 ранку з похоронного заведення на Український Православний Цвинтар у Бавнд Бруку.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Криза великої партії

Вислід виборів з 7 листопада 1972 поставив Демократичну партію, яка завжди мала більше зареєстрованих членів, аніж Республіканська, й тому називалась „американською партією більшости", — у дуже складну ситуацію. Вигра республіканського президента Ричарда Ніксона у 49-ох стейтах із 521 голосом електорів була в історії Америки одною з найбільших поразок кандидата Демократичної партії. Але збереження водночас демократичної більшости в обох палатах Конґресу доказало, що ця партія надалі жива і сильна.

Ніхто не має сумніву, що вислід виборів був прогрою не Демократичної партії, а персонально Джорджа МекГоверна, який своєю політичною філософією, своїми заявами й обіцянками відштовхнув масу демократичних співпартійців і незалежних. У пресовому інтерв'ю, що його президент Ніксон дав напередодні виборів, але оприлюднив після них, стверджено, що американці не люблять скрайностей — ані правої ані лівої. Відкинувши в 1964 р. „правого" республіканського кандидата Беррі Голдвотера, тепер відкинули „лівого" демократичного канидата МекГоверна.

Логічно насувається висновок, що треба Демократичну партію скерувати знову на шлях центру, себто, практично, переобрати партійну верхівку й створити новий партійний апарат, опертий на давній стрижень вірних партії центрових діячів. Але Джордж МекГоверн є формальним, офіційним лідером партії, а головою Крайового Комітету партії є покликана ним на те становище пані Джін Вествуд, яку також утотожнюють з лівим крилом партії. Ані МекГоверн ані пані Вествуд не хочуть зрікатися тих своїх становищ і впливів у партії. Що більше, МекГоверн в пресовому інтерв'ю 13-го листопада заповів, що він прагне виконувати ролю „лідера" з плтформи Сенату, а пані Вествуд заповіла боротьбу за своє становище, дармащо вже 5 демократичних губернаторів заявилися проти неї. Тому на засіданні Крайового Комітету Демократичної партії 9 грудня ц. р. може прийти до драматичних дебат. Однак трудно припускати, щоби ця криза довела до розколу в Демократичній партії, бо це було б ударом по цілій двопартійній системі в Америці.

Даремні надії

Світова преса помістила повідомлення з Берліну про те, що Східня Німеччина чи офіційно — „уряд Німецької Демократичної Республіки", проголосив амнестію для багатьох політичних і кримінальних в'язнів. Амнестія наступила у висліді переговорів між Бонном і Східньою Німеччиною, яка намагається робити все можливе, щоб її визнали за окрему державу, а не окупованого совєтською армією сателіта. Завдяки тій амнестії на свободу із тюрем вийдуть понад 5 000 людей, у тому й „політичні правопорушники", і навіть бездержавні особи, затримані з політичних причин у Східньому Берліні чи в тій частині Німеччини. Вже вийшли на волю перші близько 100 осіб, ціла „операція" має закінчитись до 1-го січня 1973 року. Між випущеними були й деякі кримінальні злочинці, яких у Західньому Берліні забрала до тюрми поліція за кримінальні справи, вчинені на території Західньої Німеччини. Але для великої більшости звільнених на волю людей ця амнестія таки означає свободу.

У той час, коли навіть московський сателіт наважився з тактичних міркувань випустити в'язнів, у тому й політичних, — Москва все ще продовжує заарештовувати в так зв. союзних республіках чесних людей, які обороняють свої природні людські чи національні права. Так, недавно утретє заарештували сина головного командира УПА Тараса Чупринки - Шухевича Юрія за те, що син не бажає зректися батька.

А тим часом, навіть для Москви тепер надійшла одна із сприятливих нагод бодай одним прикладом показати світові, що й вона у 20-му сторіччі не гірша Москви у 19-му сторіччі. Нині большевики відзначають 55-річчя своєї „революції" чи перевороту, і 50-ліття — у грудні цього року — створення СССР. За білих царів траплялося, що навіть у день народження чергового „помазанника" оголошували амнестію для в'язнів та засланців у Сибіру... Саме тепер, коли світ обурений переслідуваннями інакомислячих в СССР, личило б московським керівникам проголосити велику амнестію для десятків чи й сотень тисяч політв'язнів, за якими насправді немає ніяких злочинів. Дехто висловлює такі надії.

Проте, від такого режиму, який практикує народовбивство, можна у його 50-річчя скоріше очікувати нових жорстокостей, чим вияву якоїсь людяности.

МИР І ДОБРОБУТ

Багато людей в Америці лякалися припинення війни у В'єтнамі, як загрози для американської економіки. Мовляв, державні замовлення, безпосередньо й посередньо пов'язані з В'єтнамською війною, становлять таку високу позицію в ділянках продукції і робітної людської сили, що припинення війни з одночасною демобілізацією може спричинити нову депресію. Такі песимісти покликувалися на прецеденти безпосередньо після обох світових воєн і Корейської війни, коли то чимало фабрик мусіли закритись і звільнені з них робітники тільки згодом дістали працю, коли створено нові галузі виробництва. Але тепер ці прецеденти втратили свою силу. Ступневе відкликування з В'єтнаму війська та ступневе поменшування рекрутаційної квоти в країні дозволило на ступневе включення в мирову економіку 1,300.000 здемобілізованого війська та дальших 1,200.000 осіб, зредукованих з різних посад, охоплених бюджетом на оборонні цілі. Правда, перехід від військового життя та зокрема від страшних умовин В'єтнамської війни до діяметрально інших умовин цивільного життя в Америці не обійшовся без індивідуальних людських трагедій, але це прикметне післявоєнне явище в історії, також у тих давніх часах, коли між вояками не були ще поширені наркотики і не треба було творити „регабілітаційних центрів". Але й тепер це було явище перехідне, яке на наших очах минається. Економічний аналітик у „Нюзвіку" з 13 листопада ц. р. стверджує: „ЗСА можуть іти від воєнного до мирного часу не тільки з мінімумом розхитання, але й щораз більшим ростом добробуту".

Взагалі всі аналітики сучасної економічної ситуації в Америці виявляють якнайбільший оптимізм. Він був уже перед виборами, але зріс безпосередньо після виборчої перемоги президента Ніксона. Ню-йоркська біржа зареаґувала швидкою звишкою акцій і збільшеним оборотом продажу й закупна. Виявилося ще раз, що в економіці величезну ролю грає чинник довір'я до державного проводу, чинник атмосфери. „Лявінова" перемога Ніксона доказала, що американці відкинули загрозу хоч би навіть тільки імлистого експерименту по лінії скрайньої лівиці. Перевибір Ніксона створив в господарському світі атмосферу певности, що не буде ніяких радикальних потрясень, що у внутрішній і в міжнародній політиці приходить період стабілізації з наставленням на мир, як провідне гасло Ричарда Ніксона. Заява Ніксона з середи 8 листопада, в день після виборів, розпорошила сумніви, що війна у В'єтнамі може продовжитись. Водночас Ніксон, висловившись знову за „сильну Америку" тим самим запевнив, що не припиниться негайно продукція танків і гармат, щоб зразу же перейти на продукцію масла. Ніксон відомий теж з своєї опозиції проти всіх таких видатків, які погрожують зростом бюджетового дефіциту й зростом інфляції. Хоч він погодився на великий зріст того дефіциту в цьому й наступних роках для стимулювання економіки, проте зразу ж почав стосувати своє право „вета" проти загрозливих для зросту інфляції законів.

На зріст оптимізму в американських господарських колах склалися зокрема дві події, два факти: зріст торгівлі з Совєтським Союзом і зріст купівельної сили, разом із зростом довір'я до стабільности відносин, в широких колах американського суспільства. Хоча більйонова збіжева трансакція з Совєтами спричинила й негативні коментарі та нарікання, але вони були радше етичного як економічного характеру: що високі урядовці з Секретаріяту торгівлі зрадили передчасно заплановану збіжеву трансакцію деяким гуртівникам, які закупили збіжжя по низьких цінах та заробили подвійно, бо не тільки з продажу його Совєтам, але й із традиційними в таких випадках державними преміями. Але це була таки більйонова трансакція, а до двох місяців мають підписати загальний торговельний договір між ЗСА і СССР, в якому передбачено будову двох газопроводів ціною 10-ти більйонів долярів. Ними мають перевозити природний газ у плинному стані з Сибіру до американських танкерів над Атлантиком і Тихим океаном. Одну п'яту частину того „уплинненого" газу вартости 45 більйонів дол. має закупити Японія. Хоч військові коментатори вказують на небезпечну двосічну вартість тієї трансакції, яка у випадку війни може дати величезний атут в руки Совєтів, проте покищо ця трансакція становить велетенське замовлення, а з ним працю й заробітки американським компаніям.

Довір'я широких кіл американського суспільства до стабільности відносин у злуці із зростом добробуту позначилось на новому рекордовому закупі автомобілів на внутрішньому американському ринку. Впродовж 10-ти днів в вересні ц. р. три американські автомобільні велетні — Форд, Крайслер і Дженерал Моторс — продавали разом по приблизно 54.000 авт денно. Під кінець жовтня прийшло таке, чого вже давно не було в Америці: забракло готових для негайної достави покупцям автомобілів і більш нетерпеливі (молоді!) покупці почали нарікати, що мусять ставати „в чергу", наче в Совєтському Союзі! Очевидно, на ту затримку вплинули інші причини: автомобільні продуценти свідомо сповільнили продукцію деяких моделів на 1973 рік, чекаючи, чи державна Комісія цін дозволить їм на підвищення ціни приблизно по 54 дол. від авта. Продуценти вказують на підвищення коштів продукції, що мусить пристосуватись до державних вимог щодо більшої безпеки автомобілів, дармащо фахівці твердять, що названі три автомобільні компанії все ще зволікають з застосуванням технічних засобів, які зменшили б, чи зліквідували б, занечищування повітря спалюванням ґазоліни і дали б більшу безпеку при автомобільних зударах.

Зріст добробуту і зріст економіки проявляється у пошукуванні нових можливостей інвестиції капіталів. Недавно відбулася в Ню Йорку конференція, яку спонзорував журнал „Інституенел Інвестор" та на якій експерти господарського ринку ствердили, що число промислових компаній зростає в Америці щороку по кругло 15 відсотків. Вони вказали теж конкретно на цілу низку нових малих компаній, розпорошених в Америці, які дають добрі шанси зисків. Правда, аналітик із Волл Стріту Клем Морджелло у статті „Нові і н в естиційні ідеї" у згаданому числі „Нюзвіку" застерігається, що реґіональні місцеві біржеві дорадники можуть робити такі помилки в своїх порадах громадянам і своїх оцінках щодо розвитку різних компаній в майбутньому, як роблять такі помилки їхні колеґи на Волл Стріті в Ню Йорку, проте народжування щораз нових продукційних варстатів на величезному обширі Америки в малих місцевостях, у підміських околицях та й далеко від промислових центрів, це доказ пруживости й динаміки економіки. Нема сумніву, що коли в 49-ох стейтах громадяни голосували на Ричарда Ніксона, то одною з головних причин цього було їх переконання, що гасло Ніксона „мир і добробут" не було і не є пустим згуком.

і. к-н

К. Крупський

ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ „ДУКЛЯ"

Не всім українським громадам в ЗСА є відоме те, що окрім танцювального ансамблю з совєтської України під керівництвом Павла Вірського, тепер в турне по ЗСА є ще інший український танцювальний ансамбль з Пряшева, який виступає під назвою „Дукля Юкрейнієн Денс Компані". Виступи цієї танцювальної групи, що начисляє біля 90 танцюристів, музикантів і співаків, репрезентує відомий посередник в справах культурного обміну поміж ЗСА та Совєтським Союзом і його сателітами — С. Гюрок.

Як відомо, Дукля це перевал на Лемківщині та що Москва цією історичною цінною українською територією щедро наділила свого сателіта Польщу.

За повідомленнями американської преси в Денвері, члени ансамблю „Дукля" мали б походити з околиць Дуклі, а сталий осідок ансамблю є Пряшів. Рекламуючи виступи цього ансамблю в Денвері, американська преса, в більшості, надавала йому інтернаціональний характер до тієї міри, що перед виступом місцеві українці були непевні, кого побачать: українців, чехо - словаків, чи може всі ті три національності з домішкою мадярів і поляків, бо всі ті національності в реклямі були згадувані ні на зміну. Правда, що назва ансамблю в пресі була подана „Дукля — Українська Танцювальна Компанія". Так вона звучала на першій сторінці недільного додатку щоденника „Денвер Пост", де на цілій сторінці виднів нарисований скеч кількох танцюристів в літаючих у повітрі позах та на тлі серпа і молота.

Ті, що заздалегідь закупляли квитки на виступ, одержували однокарткову рекляму С. Гюрока, на світлині танкового фрагменту якої виднів напис „Українська Танцювальна К о м п анія" („Дукля"), а біля того напису силюета російської „балалайки". Такі „симптоми" реклямами мимоволі насторожували того українця, що збирався піти і побачити той „інтернаціонал". Все ж таки, якась частина українців Денверу таки пішла.

Великий світляний напис „Українська Танцювальна Компанія" здалеку виднів на будинку великої міської авдиторії, де звичайно відбуваються найкращі виступи, та звертав увагу прихожих гостей, а вже найбільше звертав він увагу українців, які перед тим ніколи щось подібного не бачили.

Точно о годині 8-ій піднялась куртина і на сцену під звуки музики виступили співаки. Вони відспівали в українській мові привітальну глядачам пісню і на закінчення пісні кожна з цілого ряду співачок зложила на краю сцени китицю штучних квітів, які залишились на краю сцени до кінця виступу.

Першою точкою програми була „Карпатська коломийка", а останньою „Гопак", про який в реклямі, а радше в програмці написано „Найславніший український танок. Його захоплюючі та акробатичні рухи знані в цілому світі".

На всіх 16 точок програми лише 6 були українські. Решта точок були танки або пісні: польські, словацькі, мадярські і російські. Без ніякого перебільшення можемо сказати, що українські танки і пісні подобались всім найбільше. Ентузіястичне оплескування „Гопака" вгавало тільки короткими перервами і виконавці були змушені виконати наддаток.

Після першого (з двох виступів в Денвері) виступу, в щоденнику „Рокі Мавнтейн Нюз" з 5-го листопада ц. р. була надрукована дуже високої оцінки рецензія, в якій рецензент захоплювався чаром української пісні та красою, динамікою і бравурністю українського танка. На жаль, і тут не обійшлося без прикрої суперечности: рецензія була надрукована п. н. „Чеські танцюристи".

Після недільного виступу „Дуклі" була надрукована друга рецензія в щоденнику „Денвер Пост" п. н. „Танкам „Дуклі" бракує відчуття". Автор рецензії похвалив тільки „автентичного" українського „гопака" і українські пісні, але дуже скритикував чардаша і польку. Він пише, що деінде можна побачити краще виконання чардаша, а польку, каже він, краще танцювати чим приглядатися їй.

Хор „Дуклі" рецензент назвав першорядним та уважає, що той хор міг виконати щось більше чим репертуар народних пісень „з екстремно простенькою гармонією". Він також скритикував жіночий танок з квітами „веснянку", що на його думку не підходив вікові більшости танцюристок, серед яких є вже „солідні матрони". Цей танок, на гадку автора, належить залишити там, де він належить — школяркам дівочого інституту.

Дещо про реклямову літературу „Дуклі". Беремо до рук гарну, естетичну програму „Дуклі", або гарну на вигляд інформативну брошуру журнальної величини. На фронтовій сторінці прекрасна кольорова світлина групи танцюристів, над якою є напис „Дукля" — Юкрейнієн Денс Компані", але в тексті відразу запримічується тенденційність, яка в дечому невиразно представляє національну індентичність українців Пряшівщини.

За інформацією брошури, населення українського Підкарпаття це національний Вавилон. Тут вам не тільки русини - українці, але також чехи, словаки, мадяри, жиди і цигани.

На вміщеній мапі п. н. „українці", в центрі накреслена Чехо - Словаччина, а кругом її сусіди, тільки без України, територія якої заступлена назвою „Совєтський Союз". Під сподом, на довжині луковатого напису „Карпатські гори", є напис „Русини - українці".

Правда, що в тексті брошури є згадка про Київську Русь - Україну і про Тараса Шевченка, як про батька української літератури. На жаль, подавши на мапі де та Русь - Україна знаходиться, робиться ту Україну чимось нереальним, абстрактним, а згадавши про Шевченка без подання одного додаткового слова прикметника, що він був батьком новітньої української літератури, піддається читачеві суґестію, що українська література зродилась щойно за Шевченка.

Подібні на перший вигляд маленькі пропущення з одного боку, а з другого — невірні додаткові інформації, зовсім ідуть по лінії добре відомої нам московської інформації про совєтські „суверенні" республіки, які на ділі Москва обезголовила державно і всюди намагається обезголовлювати їх духово.

Хто слідкує за дуже посиленими в останніх роках совєтськими публікаціями англійською мовою, той легко запримічує ціль Москви в її дозволах (хоч в цьому випадку за посередництвом свого вірного сателіта) для театральних ансамблів по містах Америки. Тут головною ціллю Москви є творити з поневолених народів інтернаціональний тип громадянина без виразної національної ідентичности. Патріотизм і виразна національна ідентичність дозволена тільки росіянам.

Український танцювальний ансамбль „Дукля", неначе з вдячністю мадярам і полякам за таке недавнє гноблення, одягає польські — „ґуральські", або мадярські народні строї і виконує польки та чардаші. Ми не мали б нічого проти того, якби так польські і мадярські танцювальні ансамблі виконували українського „гопака" чи „гуцулку", але так не є, бо всі ті ансамблі включно з московськими, виявляють в своїх танках і співі їхню національну ідентичність. Зовсім ясно, що режисерована Москвою і н т ернаціональність є ганебно накидувана українському народові.

На протязі понад сімсот літ чужого панування наші підкарпатці зберігали свою рідну мову і традиції. Слухаючи чудового виконання українських пісень та розмовляючи з декотрими виконавцями ансамблю, ми сповнені віри в те, що наші підкарпатці переживуть і теперішнє лихоліття та разом з цілістю великого українського народу діждуться національної волі. Нарід, який створив пісню і танок та інші перлини національної культури, якими так захоплюються інші народи, не загине.

Окупант, хто б він не був, великанська Московщина чи маленька Словаччина, не висилає в світ наших танцюристів на те, щоб ширили українську культуру. В пануючих є інша ціль, і тому ми повинні бути свідомі того. Ми повинні мати вирозуміння до маленької горстки наших братів, які через стільки століть були відірваними від українського материка, але до нині не затратили національного тяготіння в сторону, хоч і також поневоленого, але великою масою живучого на своїй землі народу.

Показується, що в наших українських громадах в Америці починає бракувати того вирозуміння до таких гостей, як учасники „Дуклі". Уважаємо за недоречність займати вороже становище до виступів танцюристів „Дукля", так само, як не варто намагатися при одній чи двох зустрічах, робити з них націоналістів нашого еміґраційного типу.

Ми не повинні забувати того, що час і обставини дуже порізнили нас з ними, однак щира і культурна поведінка в зустрічах ні їм, ані нам не пошкодить.

В загальному, даючи оцінку виступам „Дуклі", сміло можемо твердити, що „Дукля" робить нам більшу прислугу як шкоду. Вона популяризує український танок і пісню по більших сценах Америки, де наші аматорські гуртки не мають можливости виступати.

Навіть в інформативній брошурі про „Дуклю" є дещо історичної правди. Наприклад, на першій сторінці тексту читаємо:

„В минулому русини - українці, що жили на півдні Карпат, могли не мати суверенної держави, але вони ніколи не тратили свого імени. В різних часах їхні сусіди звали їх по - різному: угро- русинами, рутенцями, карпато - росіянами, або карпато - українцями. Та незалежно від вибору назви, ті люди продовжували казати про себе як про „осіб звідси", або називали себе русинами чи руснаками. Ці два останні терміни були відмінні від росіян і на ділі були передані від середньовічної Київської Руси — вільної федерації князівств, зосереджених там, де тепер Україна".

„Від 11-го століття до 1918 р. землі, заселені русинами-українцями, за малими виїмками, були інтеґральною ча-

(Закінчення на стор. 4-ій)

В. Боровський

Г. СКОВОРОДА — ВЕЛИКИЙ ДУХОВИЙ РОЗУМ УКРАЇНИ

(4)

Совєтський автор, який живе в Україні, М. Редько, у своїй книжці „Світогляд Г. Сковороди" на стор. 222 пише: „Сковорода ототожнював Христа з істинною (духовною) людиною, твердячи, що „істинний чоловік... або Христос — все це одно". Правда, совєтський автор не міг тут зрозуміти, що тут мова про відроджену в Христі людину. Ця думка ясніше висловлена у Сковороди в 1-му томі на сторінці 4-ій. Там же Сковорода пише: „Чи станеш ти колибудь людиною? Чому ти задивився на свою тілесну завісу (тобто на себе самого, свою тілесну істоту — В. Б.), а на лице правдивої Божої Л ю д и н и (тобто Христа — В. Б.) чомусь твоє око ніяк не хоче дивитися. Ти так довго не переобразишся (не перетворишся — В. Б.) із земної людини на небесну, поки не побачиш Христа, поки не пізнаєш, Якою є Правдива Людина... Поки не признаєшся, що твоє тіло і кров є ніщо. „Апостол Павло про це пише: „Христос перетворить тіло пониження нашого, щоб воно стало подібне до Його прославленого тіла" (Филип. 3:21). Ап. Павло хвалиться: „Не знаю по тілі Христа (2 Кор. 5:16), знаю Людину, що перейшла небеса (Жид. 4:14), створену на Божу подобу, у праведності і святості правди (Єф. 4:24)".

Тому, що совєтське видання творів Сковороди вживає атеїстичного правопису, в якому ім'я Господа та Христа і всі їхні займенники пишеться з малих літер, це в поважній мірі утруднює розуміння того, де в тексті говориться про звичайну „дійсну людину", а де про Христа, як „істинну Людину". Хто не має передреволюційного видання творів Сковороди, має тут поважні труднощі в цьому розрізнюванні, як це сталося і зі мною — В. Б.

Дійсна людина (т о б т о внутрішня, відроджена в Бозі — В. Б.), — пише Бучило за Сковородою, — має прикмети Бога: вона „вічно жива", вона „божественна", вона „сонце", бо висилає „промені божества, що дають життя". Сковорода переконує: „Одна й та сама праця пізнати себе та зрозуміти Бога, пізнати та зрозуміти дійсну людину". (Це нагадує нам вислів Івана Кальвіна: „Ціла наша мудрість складається з двох частин: з пізнання Бога й пізнання нас самих. Обидві ці частини зв'язані між собою багатьма вузлами, тому не легко розрізнити, котра з них перша... Почуття власного убозтва і несвідомости веде нас до пізнання багатства й досконалости, що існують у Бозі. Отже, людина, щоб пізнати себе саму, змушена шукати Бога, наче за руку ведена, щоб Його знайти". — В. Б.

(Отже, ми тут маємо тільки підтвердження науки Ісуса Христа, де Він каже: „А всім тим, що Його (Христа — В. Б) прийняли, дало міць дітьми Божими стати, тим, що вірять у йменя Його, що не з крови, ані з пожадливости тіла, ані з пожадливости мужа, але народились від Бога". (Івана 1:12-13). — В. Б.).

3. Глибину душев н о г о життя Сковорода зве „серцем", яке є основою всього життя людини, а шлях до дійсної людини веде через „переображення душі в духа, а духа — в серце"... Серце — це безодня в людині, це джерело людських думок і поривань, основа людського буття: „Серце! Безодня ширша за всі води та небеса... Ти обіймаєш і втримуєш усе, а тебе ніщо не може обняти". В іншому місці він пояснює: „Серце корінь та єство; кожний є тим, чим є серце в ньому. Вовче серце є дійсний вовк, хоч воно й не виглядає як вовк". „Думки серця непомітні, „ніби їх зовсім не має, але з цієї іскри постає велика пожежа, виникає повстання та руїна, від цього зерна залежить ціле дерево нашого життя".

Серце є чимось божественним у людини. Внутрішня людина є Бог і „Бог є в нашому серці". Але Богопізнання недоступне для того, хто має тільки „половину серця", або „половину душі". У серці покладено протилежні можливості, безмежна висота, до якої може піднестися людина, і безмежна глибінь, куди вона може впасти... „Дивно, — каже він, — як серце з вічного та ясного може зробитися темним і розбитим". „Земне серце перетворює нас різних нечестивих звірів, худобу і птиць... Дитиною Божою робить нас чисте серце". На думку Сковороди, вбити і зруйнувати своє серце, це єдине особисте нещастя. Чисте серце не має страху ні перед чим, воно „належить Богові, а Бог належить йому. Воно приятель Бога, а Бог йому приятель..." Г. Сковорода кидає заклик: „Охороняй серце", бо зла людина, втрачаючи серце, втрачає саму себе. Сковорода твердить, що в глибині кожної людини є „царство Боже" і „царство зла", що ті два царства в кожній людині ведуть вічну боротьбу".

(Я від себе міг би тут додати на підтвердження біблійного походження цих сковородинських думок про серце тільки один вірш з Євангелії, де говориться: „Блаженні чисті серцем, бо вони побачать Бога". (Матв. 5:8) — В. Б.).

4. У Сковороди „ввесь світ складається з двох натур: одна — видна, друга — невидна. Видна натура зветься створінням, невидна — Богом. Ця невидна натура, або Бог проникає й утримує ціле створіння, завжди є і завжди буде"... Для Сковороди матерія це тільки місце це „поле слідів Божих". Обидві природи світу сполучені „незіллято", але також і „нероздільно" та „нерозривно". Ані матерія не є Бог, ані Бог не є матерія, але Бог „в ній та поза нею і вище її перебуває", „Одне є утворене із двох без усякого змішання, але й без розділення"...

У людини подібним „незмішаним" і „незмінним" чином сполучені душа і тіло.

З вчення Сковороди виникає, що матерія несамостійна, вона пасивна, не має в собі ніяких внутрішніх рушійних сил і потребує якоїсь сили поза нею... Таку основу для свого існування матерія дістає від Бога, а навіть стає в таку безпосередню від Бога залежність, що ми скрізь у матеріяльному світі можемо знайти і знаходимо Бога.

Сковорода більше займається шляхами Богопізнання і Боговподібнення, або обоження, ніж істотою Божества.

(Для підтвердження біблійности думок, які тут висловлює Сковорода, вистачить навести тільки оці думки апостола Павла: „Тому, що те, що можна знати про Бога, явне для них (безбожників і поган — В. Б.), бо їм Бог об'явив. Бо його невидиме від створення світу думання про твори стає видиме, і вічна Його сила і Божество, так що нема їм оправдання". (Римл. 1:19-20) — В. Б.).

(Далі буде).

НАГЛА І НЕВІДКЛАДНА СПРАВА — УКРАЇНСЬКІ СТУДІЇ В ГАРВАРДІ! НА ВСТАНОВЛЕННЯ ТРЬОХ КАТЕДР ПОТРІБНО $1,800,000.00; ДОСІ ВПЛИНУЛО — $1,357,053.09; ДО КІНЦЯ ЦЬОГО РОКУ ЩЕ ТРЕБА ЗІБРАТИ $442,946.91

Зразок соціялістичного плянування

Шахта в Україні, в Сумській області, де добувають цінну глину „каолін" для виробу посуду, ізоляторів тощо, належить не Україні, а „Новокуйбишовському нафтохемічному комбінату, який знаходиться від нас за 1 800 кілометрів", писав у „Праві" з 2 жовтня робітник тієї шахти. Раніше з каоліну там виготовляли чудовий посуд, а теперішній новий „господар" у Росії, як виходить із тексту листа, не цікавиться таким виробництвом, не дає фондів і не надсилає машин для механізації виробництва. Тому комбінатові „потрібно каоліни лише кілька тонн на рік, ось і добуваємо глину дідівським способом, ручною працею".

ЗАЯВА

РАДИ УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ЗСА ЗА ПАТРІЯРХАТ ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

З приводу листа Ватиканського Державного Секретаріяту до Владик Помісної Української Католицької Церкви із запереченням прав на самоуправність нашої Церкви, Рада Українських Організацій ЗСА за Патріярхат Помісної Української Католицької Церкви складає таку заяву:

1) Заявляємо повну відданість і підтримку Голові Помісної Української Католицької Церкви, Їх Блаженству Верховному Архиєпископові Кир Йосифові VII, Постійному Синодові й усім Ієрархам, об'єднаним на шляху здійснювання Самоуправности Української Католицької Церкви.

2) Висловлюємо віру, що об'єднані Ієрархи Української Католицької Церкви не тільки дадуть належну відповідь на лист Ватиканського Державного Секретаріяту, але й з певністю докладуть усіх своїх старань в дальшій розбудові самоуправи Української Католицької Церкви, включно з прийняттям її конституції та завершенням її патріярхатом.

3) У світлі постанов Четвертого і П'ятого Архиєпископського Синодів Помісної Української Католицької Церкви, лист з Ватиканського Державного Секретаріяту вражає своїм несправедливим і кривдячим трактуванням життєвої для нас справи. Окремим меморіялом до Святішого Отця, через делеґата Апостольської Столиці ЗСА, Рада Українських Організацій за Патріярхат Помісної Української Католицької Церкви звертає увагу на необхідність ревізії та зміни такого становища.

4) Закликаємо ввесь наш Божий Люд до гідної й активної акції в обороні Прав Помісної Української Католицької Церкви, закликаємо організовану українську спільноту, а також поодиноких громадян — членів нашої Церкви на зібраннях збірно або індивідуально:

а) опрацьовувати і висилати до всіх Українських Католицьких Владик, а зокрема до Владик своїх епархій заяви вірности ідеї Помісности Української Католицької Церкви під проводом Їх Блаженства Верховного Архиєпископа Кир Йосифа VII з підкресленням повної підтримки Їх безперервних заходів для розбудови самоуправної структури Української Католицької Церкви.

б) опрацьовувати і висилати до Святішого Отця через делеґата Апостольської Столиці в ЗСА меморіяли — листи із заявами нашої солідарности з ієрархією на чолі з Верховним Архиєпископом в реалізації історично обґрунтованого права на Самоуправність Української Католицької Церкви (адресу Апостольського Делеґата подаємо окремо).

Закликаємо всі громадсько-суспільні і церковно-релігійні організації у співпраці з українським Духовенством допомогти в успішному проведенні цієї особливо важливої всенародної акції в обороні нашої Церкви.

РАДА УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ЗСА ЗА ПАТРІЯРХАТ ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ:

Михайло Палаcюк — голова
Д-р Юрій Городиловський, д-р Олександер Білик і д-р Богдан Олесницький — заступники голови
Микола Денисюк — секретар
Д-р Степан Ворох — референт зв'язків

Apostolic Delegate to The United States,
His Excellency the Most Reverend Luigi Raimondi,
3339 Massachussets Avenue, N.W.
Washington, D.C. 20008

1-ий КУРІНЬ УСП і 17-ий КУРІНЬ УПС „БУРЛАКИ"
2-ий КУРІНЬ УСП і 17-ий КУРІНЬ УПС „ПЕРШІ СТЕЖІ"

— організують —

ЛЕЩЕТАРСЬКІ ТАБОРИ

ДЛЯ ЮНАКІВ і ЮНАЧОК

на „Союзівці" в Кергонксон, Н. Й.
від вівтірка, 26-го грудня
до неділі, 31-го грудня 1972 р.

Приїзд учасників в понеділок вечером, 25 грудня 1972 р.

- Всі учасники (-ці) мусять виповнити КАРТУ ЗГОЛОШЕННЯ, долучити дозвіл батьків. Карту зголошення мусить підписати зв'язковий (-а), виховник (-ця) або кошовий (-а). Інформації про табір та карти зголошення можна дістати в Пластових Станицях.
- Без дозволу батьків та виховника зголошення неважні. Усі учасники мусять переслати або привезти зі собою на табір лікарську посвідку.
- Оплата: 108.00 дол., покриває приміщення і прохарчування, доїзд на лещетарські терени, витяги, фахові інструкції їзди на лещетах (Скі Скул) та обезпечення. Кошт приїзду до табору покривають учасники (-ці).
- Карти зголошень з повною оплатою або завдатком 50.00 дол. (виповнити чек на прізвище подане внизу), треба вислати до дня 12-го грудня 1972 р. на адресу:

Пластунки:
Mrs. Z. Zacharchuk
403 Drayton Rd.
Oreland, Pa. 19075
Tel. (215) TU 4-1849

Пластуни:
Mr. S. Kushnir
6512 N. 8th Street
Philadelphia, Pa. 19126
Tel. (215) BA 6-0660, в день
(215) CA 4-2605, в веч.

Хори „Бурлаки" з Боффало у Рочестері

29-го жовтня ц. р. у Рочестері, Н. Й., відбувся концерт пісні і слова „за стрілецький звичай", влаштований хорами „Бурлаки., при станиці Братства Української Дивізії в Баффало, під під диригентурою маестра Юрія Лаврівського. Виконано пісні цими хорами, в чоловічому, жіночому і мішаному складах із сольовими виступами; Т. Чмоли, Р. Цьолко і Т. Пришляка, при фортепіяновому супроводі Алі Мосійчук. Виступала тут теж знана артистка українських театрів Ірена Лаврівська. Рясні і довготривалі оплески публіки по кожній точці виступу були виявом признання за добре виконання. Цього вечора, по концерті, Управа Українського Вест-Сайд Клюбу в Рочестері, де головою є Мирослав Благий, влаштувала хористам прийняття і тостмайстром був Микола Єйна.

І. Лико- Роґестер, Н. Й.

Українська Централя Інк.
в ПАССЕЙКУ, Н. Дж.

при співучасті ОРГАНІЗАЦІЙ влаштовує

у ВЛАСНІЙ ЗАЛІ при 240 Hope Avenue
в ПАССЕЙКУ, Н. Дж.

в неділю, 19-го листопада 1972 року
о год. 6-ій вечора

ВЕСЕЛУ РЕВІЮ

на яку щиро запрошує все Українське Громадянство Пассейку, Кліфтону й околиць.

В програмі: спів, танці та веселі скечі.

Керівник програми **ІГОР ЧУМА**

Вступ: дорослі $2.50, молодь $1.00

МУЗИЧНЕ МАТІНЕ

що його влаштовує

72-ий ВІДДІЛ СУА в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

в неділю,
19 листопада ц. р.
в УКРАЇНСЬКОМУ ІНСТИТУТІ АМЕРИКИ
при 79-ій вул. і 5-ій евеню
ПОЧНЕТЬСЯ О ГОД. 3-ій ПО ПОЛ.

а не о год. 4-ій, як про це інформовано попередньо.

Ділимося сумною вісткою з Членами 204-го Відділу УНС ім. козака о. Агапія Гончаренка і з Громадянством, що в п'ятницю, 10-го листопада 1972 року по тяжкій недузі відійшов у Вічність

св. п. ПАВЛО МАРКО

довголітній Предсідник Відділу, делеґат на конвенцію, визначний мистець іконостасів, громадський діяч.

ПАНАХИДА в похоронному заведенні Петра **Яреми**, 129 Іст 7-ма вул. в Ню Йорку, о год. 7:30 веч. в неділю, 12 і в понеділок, 13 листопада ц. р.

ПОХОРОН у вівторок, 14 листопада 1972 р. до Православної Церкви св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж., а опісля на парохіяльний цвинтар.

УПРАВА 204-го ВІДДІЛУ УНС

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що дня 10-го листопада 1972 р. у Львові, упокоївся в Бозі, на 86-му році трудолюбивого життя, наш Найдорожчий МУЖ, ТАТО і ДІДУНЬО

бл. п.

ЙОСИФ КАМІНСЬКИЙ

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

буде відправлена
в СУБОТУ, 18-го ЛИСТОПАДА 1972 р. о год. 8:30 рано
в ЦЕРКВІ СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

Горем прибиті:

дружина **АННА**
Донька з мужем
6 синів з дружинами
і внуки у Львові, та
син **ЕДВАРД** з дружиною **ДАРІЄЮ**
внучка **ХРИЗАНТА** з мужем **РОМАНОМ ГЕНТІШОМ**
та внуки: **ЕДВАРД** мол. і **ЮРІЙ** в Ню Йорку

ГОЛОВНА УПРАВА ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ

при співучасті

УПРАВ ВІДДІЛІВ: БОФАЛО, ДЕТРОЙТ, КАЛІФОРНІЯ, КЛІВЛЕНД, МІННЕСОТА і ЧІКАГО

— влаштовує —

НАУКОВУ КОНФЕРЕНЦІЮ

яка відбудеться

в суботу, 18-го листопада 1972 р.
о год. 6-ій вечора
в УКРАЇНСЬКОМУ СПОРТОВОМУ КЛЮБІ „ЛЕВИ"
2353 Захід Чикаго Евеню, Чикаґо, Ілл.

ПРОГРАМА:

Мгр. інж. МЕТОДІЙ БОРЕЦЬКИЙ — **„Заходи для очищення довкілля";**
Д-р інж. ІГНАТІЙ МЕТІЛЬ — **„Ржавіння та цинкові оволоки";**
Мгр. арх. ЗЕНОН МАЗУРКЕВИЧ — **„Психологічний зміст простору в українській церковній архітектурі";**
Д-р мед. мгр. інж. МАРІЯН СВЯТОСЛАВ ЮЗИЧ — **„Роля інженера в медицині";**
Координатор Конференції — інж. **ОЛЕГ КУРИЦА;**
Організатор — інж. **ЮРІЙ ГОНЧАРЕНКО;**
Господар — **УПРАВА ВІДДІЛУ ТУІА в ЧИКАГО.**

Запрошуємо Членів ТУІА, Професіоналістів, Студентів, Молодь і все Українське Громадянство.

•

Цього ж дня о год. 2-ій по пол. відбудеться

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ ТУІА

на яке запрошуємо всіх Членів й Управи Відділів Західних стейтів ЗСА.

---

70 ВІДДІЛ СУА в ПАССЕЙКУ, Н. Дж.

запрошує усе Громадянство на

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР

присвячений
ОЛЬЗІ КОБИЛЯНСЬКІЙ
й
УЛЯНІ КРАВЧЕНКО
що відбудеться

в суботу, 2-го грудня, о год. 6-ій веч.
в Українській Централі
при Hope Avenue в ПАССЕЙКУ, Н. Дж.

Відкриття — **Голова О. Площанська**
Реферат і листування О. Кобилянської прочитає **Голова Централі СУА**
ред. ЛІДІЯ БУРАЧИНСЬКА
Реферат про Уляну Кравченко прочитає
ред. ЛЮБОВ КОЛЕНСЬКА
У читанні творів письменниць беруть участь Пані: **Д. Колатало, І. Яремко, Д. Фарміґа, М. Мартинюк, Л. Сохан, Л. Крамарчук.**
Фортепіянове сольо у виконанні **Олега Сохана.**
ПО ПРОГРАМІ — ЧАЙ і СОЛОДКЕ.

Управа 70 Відділу СУА в Пассейку

РАДА ПРЕДСТАВНИКІВ РЕҐІОНАЛЬНИХ КОМІТЕТІВ
і
КОМІСІЯ РЕҐІОНАЛЬНИХ ДОСЛІДІВ І ПУБЛІКАЦІЙ НТШ

КОНФЕРЕНЦІЯ

відбудеться в суботу, 18-го листопада 1972 року о год. 2:30 по пол. в залі НТШ, 302 Вест 13-та вулиця в Ню Йорку, Н. Й.

ПРОГРАМА:

Проф. д-р В. Лев: Відкриття.
Д-р М. Ценко: Слово від Ради Представників Реґ. Комітетів.
Мгр. І. ДУРБАК: Звідомлення про працю Комісії Реґіональних Дослідів і Публікацій.
Звіти представників Реґіональних Комітетів.
Мгр. І. Дурбак і д-р Р. Миколаєвич: Плян видання Ювілейного Реґіонального Збірника в сторіччя Наукового Товариства ім. Шевченка.
Дискусія та запити.
Поточні справи.
Закриття.

Рада Представників Реґіональних Комітетів
Комісія Реґіональних Дослідів і Публікацій НТШ

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

запрошує Громадянство Ню Йорку й округи на

ЧЕРГОВУ ЛЕКЦІЮ

яку виголосить професор історії Коледжу св. **Петра** в Джерзі Ситі, Н. Дж.

Д-р КОНСТАНТИН САВЧУК

на тему

„Багатогранність руху спротиву в Україні"

Лекція буде прочитана

в суботу, 18-го листопада 1972 року
в приміщенні
Літературно-Мистецького Клюбу
149 2-га Аве. в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.
Початок година 5-та по пол.

Після доповіді — запити. **УПРАВА УНУ**

КОННЕКТИКАТ **Увага!**

ТАНЦЮВАЛЬНА ГРУПА „ВЕСЕЛКА"
в НЮ ГЕЙВЕН, виступить в телевізії

CHANNEL TV-8

в неділю, 19 листопада 1972, год. 11:30 рано

83-ій Відділ
Союзу Українок
Америки

влаштовує

ЯРМАРОК

Неділя, 19 листопада 1972
в ЗАЛІ
Українських Ветеранів
при 33 Схід 7-ма вулиця
Ню Йорк, Н. Й.
від год. 9 рано до 2 по пол.

В продажі будуть:
вишивані серветки, рушнички, подушки, суконочки та пелеринки

- ЛЯЛЬКИ та МЕДВЕДИКИ В УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ СТРОЯХ
- КНИЖКИ й ОБРАЗИ
- ДОМАШНЄ ПЕЧИВО

Ню Йорк, Н. Й.
19-го листопада 1972 року
Заля TOWN HALL
Година 6-та вечора

Нюарк, Н. Дж.
26-го листопада 1972 року
Заля IRVINGTON HIGH SCHOOL
Година 4-та по полудні

Філядельфія, Па.
9-го грудня 1972 року
Година 7-ма веч.

Український Хор „ДУМКА" в Ню Йорку

при співучасті

Чоловічого Хору „ПРОМЕТЕЙ" Філядельфія **Жіночого Хору „ЖАЙВОРОНКИ" Ню Йорк**

— влаштовує —

КОНЦЕРТ ТВОРІВ ОЛЕКСАНДРА КОШИЦЯ

В 50-РІЧЧЯ ПРИЇЗДУ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ХОРУ ДО АМЕРИКИ

КВИТКИ: в НЮ ЙОРКУ — ЕКО, АРКА, Сурма; в НЮАРКУ — Дніпро, Саляммандер, Базар; у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ — Оріон, Крамниця П-ва Лукасевичів.

ДИРИГЕНТИ:
„Думка" — **Олександер Берник**
„Прометей" — **Михайло Длябога**
„Жайворонки" — **Роман Степаняк**
При фортепіяні — **Хризанта Зубрицька**

ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ „ДУКЛЯ"

(Закінчення з 2-ої стор.)

стиною угорського королівства. Під час тих 800 літ культура тих теренів набула дві важливі характеристики: з одного боку ті люди говорили діялектом, близько споріднениим до української мови, прийняли християнство в православній, а пізніше в греко - католицькій формі і вдержували контакти з такими українськими центрами, як Київ і Львів (написано „Львів", а не „Львов",— К. К.). Регіональна церковна архітектура, релігійні ікони і старослов'янські євангелії і досі є свідками впливу Сходу".

Далі коротко накреслено головні етапи з історичного шляху закарпатських українців. Сказано, що життя їх не було легке під мадярами. Як доказ цього наведено строфку вірша Олександра Духновича (1803-65), закарпатського визначного громадського діяча, публіциста, що був священиком і каноніком капітули в Пряшеві), в якому він представив нужду, в якій мусіли жити закарпатські українці. Сказано, що після 1918-19 р. життя українських закарпатців покращало, коли їхні землі прилучено до Чехо - Словаччини.

Коротко згадано, що в 1938 р. напередодні другої світової війни Українське Закарпаття діждалось довгоочікуваної автономії, яка недовго тривала, бо в березні 1939 Закарпаття знову насильно забрали мадяри, а в 1945 р. знов накреслено нові границі Українського Підкарпаття, яке прилучено до Совєтського Союзу, „залишаючи приблизно 100.000 русинів - українців під Чехо - Словаччиною".

Далі подано дещо з теперішнього культурно - освітнього життя українців Пряшівщини, центр якого тепер зосереджений в Пряшеві.

В 1945 р. тут створено Український Національний Театр (назви подаємо в точному перекладі з англійської мови), а в пізніших роках створено Український Музей та спілки: видавничу, культури, та письменників. Створено радіостанцію, університетський факультет та дослідний центр, а в 1955 р. створено Український Національний Ансамбль „Дукля". Виходить, що це є точна назва ансамблю, а не така, як подавала її реклама в американській пресі.

Осідком всіх тих культурних установ (за виїмком Українського Музею) є Пряшів, який також є осідком греко - католицької дієцезії.

Починаючи від 1964 р. Український Національний Ансамбль „Дукля" щорічно виїздить на кілька місяців в турне по країнах Західньої Европи та інших. Написано, що ансамбль вже багато разів був у Франції, Західній Німеччині, Швайцарії, Великій Британії, Італії, Югославії, Мадярщині, Східній Німеччині і Совєтському Союзі.

Як взірець української церковної архітектури подано окремо на цілій сторінці світлину прекрасної дерев'яної церковці, а по противній стороні на частині картки подано взірець підкарпатських церковних мальовил — „Страшний суд".

Подані непогані пояснення до ілюстрацій церковці та мальовила, а саме, що все це було створене духовим генієм русинів - українців. І знову „але", бо при кінці пояснення про ікону сказано: „Вони були мальовані на дереві місцевими мистцями, які в їхньому стилі були під впливом великих іконотворців Росії та України".

Виходить, що без таких вставок, як данини старшому братові", тепер на українських землях ніде і нічого не можна написати про щось українське.

У КІНЦІ ЦЬОГО МІСЯЦЯ ДО НЮ ЙОРКУ має прибути президент - марксист д-р Алленде з Чіле. Він бажає взяти участь у праці конференції ОН. Д-р Алленде виступатиме в ОН з промовою, на сесії Генеральної Асамблеї, 29 або 30 листопада. У самому Чіле трохи зменшилися неспокої, але це тільки затишшя перед бурею — перед виборами в березні, до яких посилено готуються прихильники марксистського уряду і відверті його вороги під проводом Християнсько - Демократичної партії.

УКРАЇНСЬКЕ БОФФАЛО

(Закінчення з 1-ої стор.)

дяки їм усім! І здавалося, що й вималювані маестром Борачком довговусі козаки, які прикрашують обвід сцени в „Дніпрі" — оживають, співають разом із нами.

Потім два вірші Лесі Храпливої рецитували Ліда Цьолко і гурток із 20-го Гнізда Новачок Пласту під керівництвом Данусі Райци. Слово „Два Листопади" — у Львові в 1918 році й під Базаром у 1921 році — Л. Полтава закінчив віршем „Шляхи". Доповідач попрохав присутніх на святі Ветеранів усіх українських Армій, включно з УПА, встати — і заля зливою оплесків привітала їх, сивих, між ними все ще багатьох по-військовому струнких, з орденами УНР та УПА на грудях; були між ними і з дуже надірваним здоров'ям, з болючими давніми ранами; декого й не було через стан здоров'я — але про всіх подбали упорядники свята, подавши на програмці ось цей список: „Почесний Комітет — Учасники Визвольних Змагань: п-і Ася Чмола та панове Микола Бурак, Лев Войчак, ген. Володимир Герасименко, Володимир Горонович, Михайло Гайдичук, Володимир Демків, Дем'ян Дергак, д-р Василь Дмитрюк, проф. Осип Залеський, Михайло Захарків, Григор Козак, Теодор Лехман, Андрій Мороз, Олекса Матух, Андрій Негребецький, Михайло Онисько, Іван Панчишко, Гаврило Парнюк, інж. Василь Потішко, Степан Шпилявий".

Ще гарно співали сумівки з Осередку ім. Лесі Українки під проводом п-і Христі Мороз, Марта Гаврилюк розповідала про життєвий шлях і подвиг Митрополита Андрея, Маленька Наталочка Сердюк зібрала безліч оплесків за деклямацію „Про Дідуня Андрея" І. Савицької, студенти з УСТ-ва добре проспівали в'язанку пісень Січових Стрільців, молоденький Олег Борачок так же виконав на фортепіяні прекрасний музичний малюнок Михайла Гайворонського „Стрілецький Похід", і в кінці — монтаж „Листопад" у виконанні пластунок 40-го Куреня ім. кн. Ольги, під керівництвом кошової п-і Оксани Бережницької. Золоте дубове листя в руках молодої пластунки озолотило сяйвом стрілецької слави, сяйвом Листопада серця присутніх. „Не пора" загреміло спонтанно у залі. Так закінчилось зразкове свято — свято надії й віри в те, що буде третя велика нагода для Національно - Християнської України.

ГРОМАДА ЖИВЕ І БУДЕ ЖИТИ

При виході із залі молодь розповсюджувала книжки та роздавала запрошення. Зміст його подамо вцілості, щоб краще познайомити читача, як живе, працює і чим старається жити організована українська громада в Боффало:

„Українське Студентське Товариство в Боффало щиро запрошує все українське Громадянство на виступ світової слави піяніста - віртуоза Іринея Жука. Неділя 3-го грудня 1972 р., 7 г. вечора, Ірі Кавнті Паблік Лайбрері — заля, вулиці Клінтон і Еллікот. Квитки можна набути у студентів".

Це те, чого особливо допильновують провідні громадські діячі в Українському Боффало.

І на закінчення — приємна вістка: дир. Василь Шарван, прощаючись після свята, повідомив, що до нього перед і після академії підійшли кілька громадян і зголосили понад 1 000 долярів на фонд Катедри Українознавства. Передова частина українського громадянства в Боффало й околицях знає, що ставлення Центру Українознавства в далекому від тих місць Гарварді — це будування України, це надання перспектив і надання тривких підвалин нашій спільній справі, це одна із форм здійснення гасла Валентина Мороза, що долітає до нас крізь московські сніги окупації: Будемо битись!" Адже битись можна по-різному і треба по-різному, бо тоді кожному є місце в бою.

(Кінець)

Військовий міністер Ізраїлю Моше Даян переводив наради у Вашингтоні

Вашингтон. — Ізраїльський військовий міністер генерал Моше Даян переводив в минулий вівторок 14 листопада окремі довгі наради з державним секретарем Вілліямом Роджерсом, з заступником секретаря оборони Кеннетом Рашем та головою Центральної Розвідчої Агенції Ричардом Гелмсом. Моше Даян — як твердять газети — не заторкнув у розмові з Роджерсом справи дальших достав зброї для Ізраїлю, про що він напевне говорив з Кеннетом Рашем. Зате державний секретар В. Роджерс і Моше Даян обміркували можливості зрушити з мертвої точки справу замирення Ізраїлю з його арабськими сусідами. Вілліям Роджерс склав був плян так званого посереднього частинного замирення, а саме — згоди Ізраїлю на очищення і відкриття для плавби Суезького каналу. Переговори в цій справі не увінчалися успіхом, бо Єгипет вимагав, щоб Ізраїль спершу відкликав всі свої війська з Синайського півострова і щоб єгипетське військо могло зайняти східній беріг Суезького каналу, на що Ізраїль не погодився. Але припускають, що в 1973 році відновиться енергійне посередництво Америки у справі замирення на Близькому Сході, бо президент Ніксон заявив вже, що ця справа матиме „першенство" в його плянах діяльности в новій каденції. 28 листопада ц. р. почнуться дебати про ситуацію на Близькому Сході на Генеральній Асамблеї Об'єднаних Націй.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСоюзу

П'ЯТНИЦЯ, 17 ЛИСТОПАДА 1972 р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Збирання чл. вкладок 397 Відд. від год. 7-8 веч. в домі УСО Тризуб, 4932 Н. Брод вул. Проситься вирівняти залеглі вкладки. — Управа.

СУБОТА, 18 ЛИСТОПАДА 1972 р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Звичайні місячні збори В-ва св. Юрія 239 Відд. від год. 3:30-4:30 по пол. в Укр.-Амер. Клюбі, 847 N. Franklin. — Д-р Вол. Галан, гол., М. Ковальчук, секр.

НЕДІЛЯ, 19 ЛИСТОПАДА 1972 р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Місячні збори членів 397 Відд. від год. 3-4:30 по пол. в домі Т-ва Укр.-Амер. Горожан, 847 Н. Френклін вул. Проситься прибути та вирівняти вкладки. — І. Скочиляс, гол., М. Нич, секр.

ПАОСЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Т. Шевченка — 42 Відд. о год. 2 по пол. в УНДомі, при 237 Hope Ave. Є важні справи. Проситься чл. прибути. — В. Марущак, секр.

КАРТЕРЕТ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 342 Відд. о год. 1:30 по пол. в клясі ч. 2 при церкві св. Димитрія. — Управа.

ТАРЗАН, Ч. 6843. Урури не хочуть взяти привезених імкрісів.

Щоб дістати доказ, на основі якого засудять змовників у міжплемінній війні, Тарзан потребує терпеливости, — поки перепачкована зброя буде доставлена...

Ми, Улі, не можемо йти відсіль за пачкарями крісів, бо нас побачать.

Дивися, Тарзане! Здається, що їх не приймають охоче! Вождь урурів Міті стрічає ловецьку валку назовні воріт!

Ми урури рішили, щоб не брати ваших крісів! Не хочемо вбивати наших сусідів!